

РЕШЕНИЕ

№ 1415

гр. София, 06.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

**ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **7435** по описа за **2022** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на кмета на Столична община, срещу Решение № 2495 от 04.07.2022 г., постановено по НАХД № 5719/2022 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 112-ти състав, с което е отменено издаденото от кмета на Столична [община] постановление № СО-ЗУО-К-21-26К-094/25.03.2022 г., с което за нарушение на чл. 133, ал. 4, т. 1 от Закона за управление на отпадъците /ЗУО/ на К. И. Г. (работник сглобяване на детайли в „Мика Стайл“ ООД) е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 (две хиляди) лева, на основание чл. 154, ал. 4 от ЗУО.

В касационната жалба се съдържат твърдения за неправилност на решението на правно основание чл.348, ал.2, пр.1 от НПК във вр. с чл.348 ал.1, т.1 НПК. Посочва се нарушение на материалния закон, тъй като направеният извод на СРС за непрецизност на квалификацията не намирало опора в НП и предвид съдържанието на разпоредбата на чл.133, ал.4, т.1 от ЗУО не е необходима друга норма да я допълва. Нарушението било безспорно установено, тъй като нарушителят изгарял именно отпадъци в отоплително тяло – печка, то е осъществен състава на разпоредбата на чл.133, ал.4, т.1 от ЗУО. Счита, че при установяване на нарушението и издаването на наказателното

постановление, не са установени процесуални и материалноправни нарушения. Моли съда да отмени оспореното решение и да постанови ново, с което да потвърди НП.

Ответникът - К. И. Г., в писмен отговор и в съдебно заседание, представляван от адв. М. изразява становище за оставяне без уважение на касационната жалба и потвърждаване на решението като правилно и законосъобразно, претендират се разноси по списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура – прокурор П., счита касационната жалба за основателна и моли съда да отмени решението на СРС.

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, приложим по силата на чл. 63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

По съществуващото на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна и не са налице наведените касационни основания.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка:

На 27.10.2021 г., около 12:10 часа, служители на Столичния инспекторат посетили производствено хале на „Мика Стайл“ ООД, предприятие за изработка на мебели на посочен адрес в [населено място], като в първото помещение на предприятието намерили печка за отопление чрез изгаряне на дърва и заварили К. Г., служител в дружеството, който потвърдил на въпроса им, че той отговаря за отоплението с печката и я зарежда. Един от проверяващите отворил вратата на горящата печка и забелязал, че в нея се горят остатъци от ПДЧ плоскости, а в непосредствена близост до отоплителното тяло (печка с кюнци) се намирал и чувал, който бил пълен с парчета от ПДЧ плоскости. Въз основа на тези факти бил съставен АУАН на Г. за извършено нарушение на чл. 133, ал. 4, т. 1 от ЗУО и му е връчен срещу подпис. На базата на така съставения АУАН, АНО издал обжалваното НП.

Районният съд е приел, че съставеният АУАН и оспорваното наказателно постановление са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма, при спазване на установения ред и в преклузивните срокове, предвидени в разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и редовна процедура по връчването на АУАН и НП на жалбоподателя.

Но независимо от обстоятелството, че е доказано кой точно е горил тези остатъци от ПДЧ плоскости, въззивният съд намира, че НП от съществен порок, който обуславя отмяната му, защото в него не е осъществено прецизно квалифициране на нарушението, като не е посочено от къде се извлича обстоятелството, че е забранено изгарянето на ПДЧ плоскости. Липсва според СРС адекватно посочване на норма от подзаконов нормативен акт, който да запълни бланкетната законова разпоредба със съдържание, поради което описанието на нарушената разпоредба е непълно и не отговаря на изискванията на ЗАНН за пълно и ясно дефинирано обвинение срещу нарушителя. Така издаденото НП е законосъобразно според решението, защото при липса на адекватно посочване на нормите, които са нарушени, на санкционирания субект е нарушено правото на защита.

Касационната инстанция намира решението на СРС за правилно като краен резултат.

НП е законосъобразно, не защото липсва пълно и ясно обвинение срещу

нарушителя, напротив. Ясно е, че касаторът го обвинява в това и го наказва него, че нерегламентирано гори отпадъци – ПДЧ и М. плоскости в печка в халето на дружеството, в което работи, т.е. че е осъществил състава на чл.133, ал.4, т.1 от ЗУО. Не е необходимо тази квалификация да бъде допълвана от друга, било подзаконова норма, фактическото описание на нарушението и нарушената разпоредба са достатъчно точно посочени в НП.

Извън това обаче, касационната инстанция намери, че от съвкупната преценка на доказателствата и описанието на нарушението в НП, не следва извод за безспорно доказване, че лично К. И. Г. е осъществил състава на описаното нарушение, изразяващо се в нерегламентирано изгаряне на отпадъци. Нито в самото НП, нито в констативния протокол се посочва, че Г. е видян да поставя плоскостите в печката, нито че той е бил заредил печката с тях. Понеже е заварен в халето с печката, е прието, че той е извършвал изгарянето, но това остава едно предположение. Действително, единият свидетел посочва при разпита, че Г. е казал при проверката, че зарежда печката и отговаря за това, но същият този свидетел посочва изрично, че не е видял Г. да слага плоскости в печката. Във възражението си Г. посочва, че отоплителното тяло било заредено по рано от негов колега. Свидетелят Т. свидетелства, че с колегата му заедно работили в монтажното, печките се палят сутринта (две работещи печки имало), няма спомен кой е запалил печката в този ден и че нямало точен човек, който отговаря за печката, работят общо четири човека на обекта. При тези данни и липсата на пряко свидетелство, че именно Г. е поставил плоскостите в печката и че той преди това я е заредил с такива плоскости, правят недоказано предположението на проверяващите, че той е осъществил състава на нарушението. Доколкото разпоредбата на чл.133, ал.4, т.1 от ЗУО предвижда ангажиране на лична, виновна отговорност, е необходимо да бъде доказано изгарянето на отпадъците да се извършва от конкретното физическо лице, на което се вменява. При тези данни обвинението, че Г. изгаря отпадъците, не е доказано по един безспорен начин.

Като не се установиха касационните основания за отмяна на решението, предвид незаконосъобразността на НП, то решението като правилно следва да се остави в сила. С оглед изхода на спора, съдът намира, че следва да уважи претенцията за разноски на ответника по касация. Доказано е заплащането в брой на адвокатско възнаграждение в размер на 500 лв. и в този размер следва да се присъди на основание чл.63д, ал.1 от ЗАНН.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл.1 от АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, ХХ - ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 04.07.2022г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 112-ти с-в, постановено по НАХД № 5719/2022 г.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на К. И. Г. с ЕГН [ЕГН] разноски по делото в размер на 500 лв.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

